

Lyndon LaRouche angriber kraftigt briternes rolle i den globale krise over Den Koreanske Halvø

Leder fra LaRouche PAC, 15. april, 2017 – Lyndon LaRouche kom i dag med en skarp advarsel om den fortsatte, ekstreme fare, som det strategiske opgør omkring Den Koreanske Halvø udgør, og som er helt orkestreret af Det britiske Imperium.

»Det britiske System startede det hele, og vi må stoppe det«, erklærede LaRouche. Dette er en global krise, ikke noget, der kun finder sted i én del af planeten. De fleste mennesker er imod ideen om krig over Syrien eller Nordkorea, men de har ingen idé om, hvad der i realiteten står bag dette, og heller ingen idé om, hvordan de skal stoppe det. »Uvidenhed skaber en åbning for menneskehedens død«, advarede LaRouche.

Selv om den umiddelbare trussel omkring Nordkoreas fejring af Solens Dag ikke materialiserede sig, så er situationen fortsat meget, meget alvorlig. LaRouche understregede, at han personligt havde været ophavsmand til den programmatisk løsning på konflikten – gennem fælles, økonomisk samarbejde mellem Nord- og Sydkorea, Rusland og Kina – og arbejdet sammen med politiske kræfter i området for at realisere det, men dette blev saboteret af britiske interesser. Vi må standse det aktuelle fremstød for krig, understregede LaRouche, eller også vil de sprænge hele verden i luften. Dette må tages alvorligt: med mindre det britiske system knuses, vil der ikke være en sikker verden for USA, for Europa eller for andre nationer.

Et godt eksempel på en fremgangsmåde, der *ikke* vil virke og

kun vil føre til britiskorkestreret krig, er det, medierne fremlægger som resultatet af Trumps-administrationens to måneder lange, politiske revidering om Nordkorea. I Washington Post af 14. april rapporterer Josh Rogin, at resultatet af revideringen blev lækket til journalister af højtplacerede regeringsfolk, inklusive via en privat middag den 13. april i Washington med en »højtplaceret person i administrationen inden for politikken for Nordkorea, og som talte om den nye fremgangsmåde«. Denne politik går ud på »maksimalt pres«, uden dog at omfatte regimeskifte, for at forsøge at gennemtvinge et totalt atomvåbenfrit Nordkorea. Med hensyn til, hvad Trump-administrationen vil gøre, hvis der finder en yderligere prøveaffyring af atomvåben sted i Nordkorea, sagde regeringsfolkene, at »intet er taget af bordet, men at USA vil ikke på forhånd vil sende et telegram om sin respons«. En højtplaceret regeringsperson sagde til Rogin: »Forudser vi det? Muligvis. Men er valgmulighederne allerede udviklet? Absolut ... Med det regime er det ikke et spørgsmål om 'hvis', det er 'når'. Og vi er vel forberedt til at imødegå dette.«

LaRouche: Ingen trusler, ingen provokationer over Korea. Ordren er, Gør det ikke!

Sekundær leder, 15. april – Med briterne, der søger at sprænge Den Koreanske Halvø i luften, erklærede Lyndon LaRouche, at situationen omgående måtte »dæmpes ned«. Han advarede eftertrykkeligt om, at dette er et vildt område, hvor tingene meget hurtigt kan eskalere ud af kontrol, og det er et område, som han kender meget godt. Der kan ikke være trusler, hverken verbale eller andre. Der bør være forhandlinger uden truende elementer. Problemet må kontrolleres forud, og ikke efter, at krigen er brudt ud.

LaRouche påpegede kineserne, der opererer rationelt, og hvis eksempel vi bør følge. Vi er fuldt ud solidariske med kineserne omkring dette, og med den kinesiske regerings storslåede, dybtgående værdighed, erklærede LaRouche.

For eksempel sagde Kinas udenrigsminister Wang Yi, at det var nødvendigt at forhindre, at situationen på Den Koreanske Halvø antog en kurs, der var uafvendelig. Wang talte under en fælles mediebriefing med den besøgende, franske udenrigsminister Jean-Marc Ayrault den 13. april.

Wang sagde, at en tilbagevenden til forhandlingsbordet var den eneste måde, hvorpå en krise kunne afværges. »USA og Sydkorea og Nordkorea er engageret i øje for øje, med trukne sværd og spændte buer, og stormskyerne har trukket sammen. Vi opfordrer indtrængende alle sider til ikke længere at engagere sig i gensidig provokation og gensidige trusler, det være sig gennem ord eller handling, og pres ikke situationen frem til et punkt, hvor den ikke kan vendes omkring og kommer ud af kontrol«, sagde hr. Wang. »Uanset, hvem, det er, hvis de lader krig bryde ud på halvøen, må de lægge skulder til denne historiske skyld og betale den tilsvarende pris for dette.«

»Militærmagt kan ikke løse problemet«, sagde Wang. »Når krig først virkeligt indtræffer, vil resultatet ikke blive andet end massive tab. Ingen kan blive vinder«, sagde Wang. »Så længe, der pågår en dialog, så kan den være officiel eller uofficiel, gennem en enkelt kanal eller dobbeltsidige kanaler, bilateral eller multilateral. Kina er indstillet på at give sin støtte til dem alle«, sagde Wang.

Kina har sendt sine top-atomvåbenforhandlere til Pyongyang »for at videreformidle, hvor alvorlig situationen for Nordkorea er«, iflg. NBC.

USA's vicepræsident Mike Pence ankommer til Sydkorea den 16. april, hvilket vil blive fulgt op af et besøg i Japan. En udenrigspolitisk rådgiver til Det Hvide Hus kommenterede, »Vi

vil føre konsultationer med Republikken Korea om Nordkoreas bestræbelser på at fremme sit program for ballistiske missiler og sit atomvåbenprogram«.

Den nordkoreanske viceudenrigsminister Han Song Ryol gav et 40 minutter langt interview til Associated Press, der kun publicerede udvalgte citater. AP skrev, at Han sagde, hans land har afgjort, at Trump-administrationen er »mere ondskabsfuld og mere aggressiv end dens forgænger, Barack Obama. Han sagde, at Nordkorea vil fortsætte med at opbygge sit atomvåbenarsenal i »kvalitet og kvantitet« og sagde, at Pyongyang er rede til at gå i krig, hvis det er, hvad Trump ønsker.

Forespurgt, om de vil gennemføre flere prøvesprængninger, sagde Han: »Det er noget, som vort hovedkvarter beslutter. På et tidspunkt og et sted, som hovedkvarteret skønner nødvendigt, vil det finde sted.«

Han sagde, at Trumps 'tweets' også har kastet benzin på bålet. »Trump provokerer altid med sine aggressive ord«, sagde Han. »Det er ikke D.P.R.K., men USA og Trump, der laver ballade ... Uanset, hvad der kommer fra amerikanske politikere, hvis deres ord er beregnet på at vælte systemet og regeringen i D.P.R.K.«, vil Nordkorea respondere, hvis angrebet, erklærede han.

»Vi har allerede en stærk atomafskrækkelse i vore hænder, og vi vil ganske bestemt ikke stå med armene over kors, konfronteret med et amerikansk førsteangreb«, sagde han. »Uanset, hvad der kommer fra USA, så vil vi håndtere det. Vi er fuldt ud forberedt til at klare det.«

I kommentarer til Hans interview sagde talsmand for Kinas Udenrigsministerium, Geng Shuang, at Kina havde noteret sig de erklæringer, der kommer fra Pyongyang, og nøje fulgte Nordkoreas bevægelser. Geng tilføjede, at Kina opfordrede »alle parter« til at undgå at tage skridt, der yderligere

kunne opflamme »en meget følsom og kompleks situation. Sådanne handlinger ville være meget farlige, og meget uansvarlige«, advarede han.

Petr Ilichev, chargé d'affaires ved Ruslands permanente mission til FN, taler ved Schiller Institutts New York-konference, 13. april 2017

Ruslands politik var meget klar fra begyndelsen: Vi ønsker ikke at have nogen særstatus på verdensarenaen. Vi ønsker ligeværdig behandling, fair behandling, ikke kun for os, men for alle andre stater. Og hvis vi kan yde denne fair behandling i alle sfærer, ligeværdig sikkerhed, ligeværdigt økonomisk samarbejde, ligeværdige udvekslinger mellem folkeslag, så vil vi alle vinde en masse, i stedet for at forsøge at opbygge nye mure, forsøge at bygge nye skel, forsøge at bygge, genopbygge eller styrke disse militære alliancer, der findes.

Konferencier Dennis Speed: Jeg vil gerne introducere vores sidste taler. Vi er alle klar over en særlig omstændighed, der er brudt ud, og de af os, der er virkelige amerikanske patrioter, indser, at en stor uretfærdighed er blevet begået. Vi er påtvunget denne uretfærdighed, og vi er glade for at

have den næste taler her, med os: Her er hr. Petr Ilichev, chargé d'affaires ved den Russiske Føderations permanente mission til FN. [Stående klapsalver].

Petr Ilichev: Mange tak, mange tak kolleger for en meget varm velkomst, og jeg er taknemmelig over for madame LaRouche for at arrangere jeres konference, som er meget relevant for det, vi diskuterer. Jeg undskylder, at jeg kommer for sent, men vi havde to møder i dag i Sikkerhedsrådet, to vigtige spørgsmål, der ligger langt væk, men som beviser, at vi lever i en globaliseret verden, og denne globaliserede verden bevæger sig i to retninger. Undertiden har vi meget anstændige, meget gode konsekvenser af globalisering, og undertiden har vi negative virkninger. I dag diskuterede vi Haiti, det ser mere eller mindre ud til at være i en positiv retning: men igen, det, som præsidenten netop har sagt, at massemigration af mennesker skaber flere problemer, men med en politisk [gave?] eller med en geo-kollektivistisk opmærksomhed kan vi forsøge at vende dette negative fænomen til en fordel, både for værtssamfundene, men også for de mennesker, der rejser.

Det andet spørgsmål, vi diskuterede, var Somalia og Eritrea, og I kan også forestille jer, at dette er et meget vigtigt spørgsmål, ikke kun pga. somaliernes skæbne, hvor de i mere end 25 år er blevet berøvet et statsskab, virkelig at have en nation. Men de har overlevet, og desværre er deres beliggenhed i en sådan strategisk position, som alle udnytter – vestlige magter, forbrydere, al-Shabab-terrorister, men nu er der en klar forbindelse til Islamisk Stat, men der er også pirateri.

Vi ser, at denne globaliserede verden også fordrer en globaliseret reaktion, et globaliseret svar.

Men for at vende tilbage til denne konferences tema, vil jeg gerne sige, at international, økonomisk udvikling og internationalt, økonomisk samarbejde nu om dage i høj grad er en drivkraft i den verden, vi lever i. Det ville være korrekt at sige, at et af målene for hvert land er at udvikle

forskellige økonomiske, videnskabelige, teknologiske bånd, ikke kun mellem de individuelle lande, men også mellem grupper af lande, og disse bånd, dette samarbejde, bør baseres på principperne om uafhængighed, ligeværdighed, gensidig respekt for hinandens interesser; hvert land har sit eget strategiske projekt, og vi er stolte af det initiativ, som vore kinesiske kolleger har fremsat. Det er deres politik at genoplive den historiske Silkevej, og etableringen af to korridorer, en over land og en over havet, vil forbinde Asien via Centralasien, via Mellemosten, og ind i Europa. Dette Ét bælt, én Vej-initiativ er et meget lovende projekt, der vil styrke økonomisk samarbejde, men også få en meget positiv indvirkning på den geostrategiske situation i dette område.

Men herudover har mit land, Rusland, været i gang med at udvikle relationer med lande i det Asiatiske Stillehavsområde. Vores strategiske partner er selvfølgelig Kina: Vi er i færd med at udvikle vore særlige relationer med Folkerepublikken Kina. Kina er vores største, økonomiske handelspartner; det er vores nabo. Vi har fælles interesser, ikke kun inden for økonomisk politik, men også inden for andre, humanitære spørgsmål, såsom sundhed, kulturel udveksling, og vi forsøger at komplementere hinanden, både i politiske og økonomiske dimensioner.

Faktisk er det samarbejde, vi har med Kina, et samarbejde omkring et strategisk partnerskab. Sluttelig nåede vores økonomiske samarbejde et meget højt niveau; vores indbyrdes handel nåede op på \$40 mia.; planerne er, at det skal komme op på \$0 mia., og vi er godt på vej. Dette strategiske partnerskab mellem Rusland og Kina er ikke kun i den politiske sfære; vi er naturligvis to permanente medlemmer af FN's Sikkerhedsråd, og vi samarbejder meget tæt i denne ophøjede organisation. Men vi har også andre organisationer, hvor vi forsøger at samarbejde; først og fremmest Shanghai Samarbejdsorganisationen, men også andre, som ASEM, som BRIKS. Rusland forsøger at fremme harmoniseringen af økonomiske

arrangementer, som eksisterer, og denne harmonisering bør finde sted på baggrund af principper om gennemskuethed og respekt for hinandens interesser. Fra vores side forsøger vi at opbygge den Eurasiske Økonomiske Union (EAEU), og vi anvender disse principper på dette økonomiske arrangement. Det, vi forsøger at gøre, er ikke blot at skabe denne nye union, men også at udvide dens bånd, udvide dens samarbejde med andre økonomiske enheder, som eksisterer, og vi mener, at det er en god mulighed, at vi forsøger at sammenflette privilegier, fordele, som den Eurasiske Økonomiske Union giver, med dette initiativ for Ét Bælt, én Vej, som kineserne forsøger at gennemføre. Vi forsøger i realiteten at fremme et udvidet, eurasisk partnerskab, således, at andre omdrejningspunkter, andre centre i det eurasiske integrationsområde, kunne bringes sammen.

Vi er begyndt at gennemføre denne udvidede dagsorden. Vi har indgået en aftale med Vietnam, mellem den Eurasiske Økonomiske Union og Vietnam, i et frihandelsområde. Nu forhandler vi med Kina. Så hvis det er rigtigt at alliere dette initiativ for Ét Bælt, én Vej med den Eurasiske Økonomiske Union, så ville dette være en enorm tilskyndelse til skabelse af, ikke alene eurasisk, økonomisk handel, men et rum, der vil fremme frie relationer for gensidig forståelse inden for dette store, store rum, som vi har. Vi arbejder ikke alene med Kina og med Vietnam, men Indien er imødekommende, Pakistan; alle stater, som er med i Fællesskabet af Uafhængige Stater (SNG; på engelsk CIS).

Præsident Putin har sagt, at han vil deltage i topmødet om Ét Bælt, én Vej, som afholdes i Kina i maj måned. I dag mødtes han med Kinas Statsråds vicepremierminister og lovede, at han ville deltage og lovede at være meget opmærksom på og se meget favorabelt på dette udviklingsperspektiv.

Så vi ser frem til en strålende fremtid med Ét Bælt, én Vej, og vi mener, at jeres initiativ er meget relevant, og vi forsøger med vores diskussion at promovere det.

Mange Tak. [applaus]

Dennis Speed: Eftersom vi indser, at repræsentanten fra Rusland først nu har været i stand til at komme, vil jeg benytte det privilegium at stille ham et spørgsmål, som jeg mener, er vigtigt for hele forsamlingen.

Sir, vi er her mennesker, der mobiliserer for en meget specifik vision af verden, og De har refereret til det. Deres nation har naturligvis ikke været i stand til at tale direkte til det amerikanske folk. De har talt i FN, De taler med diplomater og andre. Men her er der et bredt udvalg af det amerikanske folk, der er folk her fra mange forskellige dele af landet. Og siden De nu har en mulighed, vil jeg gerne spørge Dem, om De kan tale til, De ser her en repræsentation af det amerikanske folk, og give dem et budskab med hensyn til, hvad De mener, de bør vide om Rusland, og hvad De mener, de bør have tillid til, skal vi sige med hensyn til Ruslands hensigt over for det amerikanske folk, hvad ville De sige?

Ilichev: Tak. Tak for dette meget vanskelige spørgsmål [latter], men jeg vil sige, at, vi bør ikke være bange for hinanden. Vi bør tale med hinanden. Det er meget vigtigt, og udenrigsminister Tillersons forhandlinger i går, både med minister Lavrov og præsident Putin, beviste, at to stormagter, to af de mest magtfulde atommagter, vinder mere, når vi taler sammen, men ikke, når vi reagerer og forsøger at opbygge alliancer og mod-alliancer imod hinanden.

Ruslands politik var meget klar fra begyndelsen: Vi ønsker ikke at have nogen særstatus på verdensarenaen. Vi ønsker ligeværdig behandling, fair behandling, ikke kun for os, men for alle andre stater. Og hvis vi kan yde denne fair behandling i alle sfærer, ligeværdig sikkerhed, ligeværdigt økonomisk samarbejde, ligeværdige udvekslinger mellem folkeslag, så vil vi alle vinde en masse, i stedet for at forsøge at opbygge nye mure, forsøge at bygge nye skel, forsøge at bygge, genopbygge eller styrke disse militære

alliancer, der findes.

Jeg ved ikke, om jeg har besvaret Deres spørgsmål, men jeg vil være mere end villig til at udvikle dette mere med andre. Tak.

Speed: Tak. [applaus]

Foto: Den russiske chargé d'affaires Petr Ilichev, i FN.

Assad og Lavrov: Hændelsen med 'kemiske våben' var iscenesat som en indsats for regimeskifte

14. april, 2017 – I et 40 minutter langt interview med Agence France Presse, sit første interview, siden hændelsen med 'kemiske våben' den 4. april, benægtede den syriske præsident Bashar al-Assad kategorisk, at Syrien havde udført angrebet.

»Det er 100 % sikkert for os, at det var fabrikeret«, udtalte han. Alle de såkaldte »beviser«, der er blevet fremlagt, inklusive videoer af døende børn, er falske. »Vi ved ikke, om disse døde børn blev dræbt i Khan Sheikhoun. Var de overhovedet døde?« Assad tilføjede: »Det er vores indtryk, at Vesten, hovedsageligt USA, er hånd i handske med terroristerne. De fabrikerede hele historien for at få et påskud til angrebet.« Han opfordrede stærkt til, at man gennemførte en upartisk, international efterforskning og advarede: »Vi kan kun tillade en efterforskning, når den er upartisk, og når vi sikrer, at fordomsfri lande vil deltage i

denne delegation for at sikre, at de ikke bruger det til politiske formål.«

Den amerikanske statsmand Lyndon LaRouche var enig i, at Assads vurdering er »meget sandsynlig«.

Den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov holdt ligeledes en pressekonference efter et møde med sine syriske og iranske modparter i dag.

»Der er voksende beviser for, at dette [det amerikanske angreb] var iscenesat«, udtalte han. »Der er for meget, der ikke stemmer, for mange uoverensstemmelser i versionen til at retfærdiggøre den aggressive handling den 7. april. Lavrov sagde, at dette var et forsøg på regimeskifte i Syrien og rapporterede, at, siden Rusland fremlagde beviser over for OPCW (Organisationen for forbud mod kemiske våben) om, at anti-Assad-oppositionen i Syrien havde brugt kemiske våben i Aleppo, »er der ikke modtaget nogen reaktion fra [OPCW] sekretariatet«.

En dag tidligere, efter et møde med Syriens udenrigsminister, havde Lavrov udtalt: »Jeg vil gerne understrege det amerikanske missilangreb mod Shayrat-flyvebasens ekstremt provokerende rolle. Den amerikanske udenrigsminister og jeg selv gennemdrøftede situationen grundigt, og vi var enige i, at dette ikke skulle ske igen.«

Lavrov tilføjede skarpt, at der var opnået fremskridt mht. en forhandlet løsning i Astana-regi, men »dette fremskridt behager ikke alle. Det er principielt vigtigt ikke at bukke under for provokationer, midt i det hysteri, der er udløst i Vesten, og ikke give det lov til at ødelægge indsatsen inden for rammerne af Astana-processen og Genève-processen.«

Foto: Assad-interviewet med Agence France Presse: 'Det er 100 % sikkert for os, at det var fabrikeret'.

Video: Hovedtale af Helga Zepp-LaRouche: »Samarbejde mellem Kina og USA om Bælt & Vej-Initiativet Schiller Instituttets konference i Manhattan, New York, 13. – 14. april, 2017

I disse meget urolige tider er evnen til at koncentrere sig og fokusere på, hvad menneskehedens sande mål er, og hvad menneskehedens fremtid er, af yderste vigtighed. Det er især vigtigt for amerikanere at høre dette perspektiv, set med de amerikaneres øjne, der anser sig selv for at være amerikanere af natur, og i princippet. Det har været Schiller Instituttets tankegang, lige fra dets start; og det har, fra dengang og frem til i dag, altid været mig en stor ære, ved enhver lejlighed, hvor det behøvedes, at introducere grundlæggeren og lederen af Schiller Instituttet, Helga Zepp-LaRouche.

[Læs hele Helgas tale på dansk.](#)

Endnu ingen bekræftelse af amerikansk luftangreb mod ISIS-depot med kemiske våben nær Dier ez-Zur i Syrien

13. april, 2017 – Den Syriske Arabiske Hærs (SAA) generalkommando har udsendt en erklæring tidligere i dag, som hævder, at den amerikanskledede koalition bombede et ISIS-depot med kemiske våben nær Dier ez-Zur i det østlige Syrien, sent onsdag (12. april) eftermiddag, som udløste en brand og forårsagede giftig røg, der dræbte hundreder af mennesker. Dette afvises af det amerikanske militær, men det bliver heller ikke bekræftet af russerne.

Ifølge erklæringen fra SAA, rapporterer det syriske nyhedsagentur, SANA, angreb fly fra den amerikanskledede koalition en ISIS-stilling nær landsbyen Hatla, øst for Dier ez-Zur, og som »forårsagede en hvid sky, der hurtigt blev gul som følge af eksplosionen i et enormt depot, der omfatter en stor mængde giftige materialer. Generalkommandoen sagde, at der udbrød brand som følge af angrebet, der fortsatte frem til kl. 22:30, alt imens hundreder af mennesker blev dræbt, inklusive mange civile, pga. kvælning, forårsaget af inhalering af de giftige materialer«. SAA-kommandoen hævdede yderligere, at denne hændelse beviser, at, koordineret med lande, der støtter dem, besidder terroristerne i Syrien kemiske våben og, koordineret med lande, der støtter dem, bruger de dem som påskud til at anklage den syriske regering for at bruge kemiske våben.

Talsmand for det Russiske Forsvarsministerium, generalmajor Igor Konashenkov, sagde i dag til reportere, at Forsvarsministeriet ikke havde nogen information om denne hændelse. »Det Russiske Forsvarsministerium havde ingen

information, der kan bekræfte rapporter om tab af menneskeliv og graden af ødelæggelse, som følge af bombardement fra fly fra den internationale koalition i området omkring Dier ez-Zur«, sagde han og tilføjede, at der var sendt droner af sted til området for at overvåge situationen.

Det amerikanske militær afviser blankt, at det udfører luftangreb i området ved Dier ez-Zur. »Den syriske påstand er ukorrekt og er sandsynligvis bevidst misinformation«, sagde talsmand for det amerikanske militær, oberst John Dorrian, til Reuters i en e-mail.

Foto: US Air Force F-15E Strike Eagles er designet til at udføre luftangreb i Syrien og Irak.

Kremls talmand udtaler sig om præsident Putins møde med Rex Tillerson

13. april, 2017 – Under sit møde med USA's udenrigsminister Rex Tillerson fremlagde den russiske præsident Vladimir Putin de grunde, der lå bag forværringen af de russisk-amerikanske relationer, og ligeledes udsigterne til en afgørelse i Syrien. Kremls talmand, Dmitry Peskov, sagde torsdag til reportere, at præsident Putin »gav sin samtalepartner (Tillerson) en ret detaljeret redegørelse af sit standpunkt mht. de grunde, der har ført vore bilaterale relationer til en så sørgelig tilstand, som de nu befinder sig i«. Peskov tilføjede, at Putin forventer, Tillerson bringer denne information til den amerikanske præsident Donald Trump.

»Præsidenten videreformidlede sin analyse og sin version af

forløberne for den nuværende krise i de bilaterale relationer«, sagde Peskov. »Dette gør det klart, hvad der, efter vores mening, i løbet af de seneste år har bragt os til et sådant bilateralt dødvande.«

Peskov beskrev deres diskussion om Syrien som »indholdsrig«. »Præsidenten skitserede vores vision af den aktuelle situation og udsigterne til at udvikle denne situation«, sagde han.

Med hensyn til, om mødet kunne kaldes et »vendepunkt« i relationerne, sagde Peskov: »Nej, det kan det ikke. Det er endnu for tidligt.«

Forespurgt, og man havde diskuteret et møde mellem Putin og Trump, sagde Peskov, »Nej«. Og »der fandt ingen detaljerede diskussioner om Ukraine sted«, sagde han, selv om Tillerson og Sergei Lavrov havde drøftet dette under deres møde tidligere.

Sergei Lavrov og andre russere kommenterer Rex Tillersons møder med Lavrov og Putin

13. april, 2017 – I kølvandet på forhandlingerne mellem USA's udenrigsminister Rex Tillerson, Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov og den russiske præsident Vladimir Putin, giver russiske læsere udtryk for optimisme mht. de russisk-amerikanske relationer.

Torsdag sagde Lavrov: »Jeg kan godt lide den måde, vi holdt et møde på i går. Først og fremmest fandt der en vigtig samtale

sted med præsident Vladimir Putin før mødet, og den varede i næsten to timer.«

»Der fandt også samtaler sted inden vort møde i Kreml«, sagde Lavrov. »Efter pressekonferencen havde vi en uformel samtale i omkring en times tid, om de fremvoksende muligheder.

Det kan tage lidt tid, før resultaterne af forhandlingerne manifesterer sig«, sagde Lavrov. »Vi aftalte i det mindste at oprette dag-til-dag online dialog omkring flere betydningsfulde spørgsmål, inklusive en fortegnelse over de problemer, der blev skabt af den foregående administration i de bilaterale relationer, såvel som også mekanismer omkring anliggender, der relaterer til implementeringen af de aftaler, vi har i den militærpolitiske sfære, og de mekanismer, der forventes at mindske uoverensstemmelser eller forbedre forståelsen af hinandens holdninger mht. diverse regionale kriser, og først og fremmest afgørelsen i Syrien.

Aftalerne blev overordnet indgået, og vi vil nu påbegynde en praktisk implementering af lancering af forhandlingsmekanismer af denne art«, sagde han. »Dette er meget vigtigt, for det er altid bedre at tale ansigt til ansigt, i stedet for at komme med højlydte erklæringer over en mikrofon, hvor man fortæller hinanden, hvad man mener om sin modstander, uden at se dem i øjnene.

Dette er derfor ikke nogen hurtig proces, men i det mindste, hvis alt, vi har aftalt mht. denne metode, ville blive en realitet – ville det være en fordel«, sagde Lavrov.

Lavrov sagde, Tillerson ikke var indstillet på at acceptere Ruslands forslag om at etablere en særlig gruppe, der skal efterforske det angivelige kemiske angreb i Khan Shaykun, Syrien.

Formanden for det Russiske Føderationsråds (parlamentets overhus) Komite for Internationale Anliggender, Konstantin Kosachov, skrev på sin Facebook-side: »Det første indtryk er

ganske positivt. Der kom ikke noget gennembrud, og ingen forventede det. De to sider var imidlertid i stand til at undgå fristelsen med for høje forventninger, og de beskedne resultater af mødet er stadig positive«, inklusive en forpligtelse fra begge sider til at opretholde dialogen gennem at »institutionalisere den i regi af særlige repræsentanter«. Han sagde, at, takket være forhandlingerne, »har de to sider nu en bedre forståelse af de mulige og umulige begrænsninger i udsigterne for bilaterale relationer og i fortolkningen af internationale problemer«. Efter hans mening, »så kom amerikanerne tydeligvis ikke med nogle absurde forslag, i stil med at udveksle (den syriske præsident Bashar al-Assad) for et medlemskab i G7, Ukraine for Syrien osv., og heller ikke kun med moraliseringen og ultimatummer. I modsat fald ville mødet med (den russiske præsident Vladimir Putin) ikke have fundet sted, eftersom at spille tiden med tomme ord ikke er hans stil«, understregede han.

Kosachov udtrykte, at han var sikker på, at Rusland »utvetydigt havde bekræftet sin villighed til at genoprette samarbejde, under forudsætning af, at de to sider kunne blive fri for den berygtede amerikanske læremesterfacon og arrogance«.

»Hvorom alting er, så synes ingen af parterne at ønske yderligere at forværre situationen, og alle mener, at det ikke er håbløst«, sagde senatoren. »Jeg har mistanke om, at, som det sædvanligvis er tilfældet, så fortalte de to ministre langt fra det hele under deres pressekonference, og at den amerikanske udenrigsminister medbringer en hel del spørgsmål, til drøftelse med hans præsident«, bemærkede Kosachov.

TASS citerer ligeledes medlem af Dumaen, Vyacheslav Nikonov, en ekspert i udenrigspolitik, som sagde, at, efter hans mening, »er det vigtigste, at forhandlingerne fandt sted, at der er kommet gang i en dialog. Tillersons møde med Putin viser, at denne dialog giver mening«.

»Det (forhandlingerne mellem Lavrov og Tillerson) var begyndelsen til den russisk-amerikanske dialog – seriøs og substantiel – om alle spørgsmål, inklusive på topplan«, understregede politikerens.

TASS rapporterer, at præsident Donald Trump, under en fælles pressekonference med NATO's generalsekretær Jens Stoltenberg i Det Hvide Hus, sagde, at den amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson afholdt »meget succesrige« forhandlinger i Moskva. »Jeg mener, han havde et meget succesfuldt møde«, sagde Trump, og at »baseret på alt det, jeg hører, så gik det ret godt, måske bedre en forventet«.

Foto: Mødet mellem Tillerson (venstre) og Lavrov (2 fra højre) i Moskva.

Der ses fremskridt i USA's udenrigsminister Tillersons forhandlinger med Ruslands udenrigsminister Lavrov og præsident Putin

12. april, 2017 – »Vi forstår hinanden bedre efter forhandlingerne i dag«, lød den russiske udenrigsminister Sergei Lavrovs kommentar efter mødet i dag med USA's udenrigsminister Rex Tillerson, der også havde et to timer langt møde med præsident Vladimir Putin. Tillerson beskrev sidstnævnte møde som »produktivt«, og iflg. flere rapporter i medierne, rejste Putin spørgsmålet om at genetablere Memorandaet for dekonfliktion, som Rusland annullerede efter

USA's missilangreb den 6. april mod Shayrat-flyvebasen i Syrien.

Alt imens de sædvanlige mistænkte i de løgnagtige mainstream-medier insisterer på, at møderne var fulde af spændinger, »frysende«, uvenlige osv., så indikerer erklæringerne fra begge mænd, såvel som også rapporten om mødet med Putin, at der fandt noget mere substantielt sted – der går i den rigtige retning, om end med små skridt. Syrien var helt klart et væsentligt stridens æble: Tillerson insisterede, at Bashar al-Assad var skyldig i at udføre et angreb med kemiske våben mod sin befolkning og hævdede, at beviserne var »endegyldige«, og at Assad ikke kan have nogen rolle i Syriens fremtid. Lavrov, rapporterer Sputnik, insisterede, at Washington ikke har leveret noget »bevis« for al-Assads angiveligt angreb med kemiske våben i Idlib den 4. april og understregede, at der må være en »formodning om uskyld«, indtil en fuld undersøgelse bliver gennemført.

Men i offentlige bemærkninger, efter at have påpeget, at »der består et lavt niveau af tillid mellem vore to lande«, tilføjede Tillerson, at »verdens to førende atommagter ikke kan have denne form for relation ... Vi må forsøge at gøre en ende på denne støtte degradering«. Moskva og Washington, fortsatte han, bør afslutte »øje-for-øje«-strategier, der kan fremprovokere spændinger. Til dette formål aftalte de at etablere en arbejdsgruppe for at adressere løsningen af problemer på et lavere niveau. Lavrov udtrykte håbet om, at den bilaterale, præsidentielle kommission, som »Obama begravede«, kunne etableres.

Lavrov bemærkede ligeledes under deres fælles pressekonference, at USA og Moskva »ikke står milevidt fra hinanden« mht. mange hovedspørgsmål. Men, understregede han, »vi må lære lektierne af fortiden – i modsat fald kan vi ikke lykkes i nutiden«. Han berettede dernæst historien om NATO's mange interventioner under sin besættelse af at fjerne »totalitære« ledere og nævnte tilfældene med det tidligere

Jugoslavien, Libyen, såvel som også den katastrofe, som Obama skabte i Sudan og Sydsudan. »Vi har set alt dette før«, sagde han, og det ender ikke godt.

Ifølge Fox News er de to regeringer blevet enige om at få en seriøs FN-efterforskning af hændelsen i Idlib den 4. april, og mht. anklager mod Rusland om, at det skulle have været »medskyldigt« i det kemiske angreb i Idlib den 4. april, sagde Tillerson, at USA ikke har grund til at tro, at Moskva assisterede eller tilskyndede til dette angreb.

<https://www.youtube.com/watch?v=yVsTCEy1I0I>

Putin interviewet af Mir Tv-kanal aftenen før sit officielle besøg i Kirgisistan

12. april, 2017 – Den 11. april, aftenen før sit officielle besøg til Kirgisistan, gav den russiske præsident Vladimir Putin et interview til Mir Tv- og Radiokanal, som vil gå i luften i aften, den 12. april. Pointen kom til slut, hvor Putin sagde, at relationer »sandsynligvis er forværret« til et punkt, værre end selv under Obama. Kreml oversatte udskriftet og lagde det ud på sin webside: <http://en.kremlin.ru/events/president/news/54271>

I betragtning af, at 2017 er 25 års jubilæet for grundlæggelsen af Organisationen for Fælles Sikkerhedstraktat (CSTO), og at Putin rejser til en medlemsstat, handler meget af interviewet om Samfundet af Uafhængige Stater (CIS) og

spørgsmålet om sikkerhed, og Putin kommer med nogle stærke udtalelser med relation til USA's angreb mod Syrien, og nogle med relation til NATO.

På flere punkter erklærer Putin meget klart, hvad de alvorligste trusler, der konfronterer CIS generelt, og Rusland i særdeleshed, er.

Som svar på et spørgsmål om de alvorligste trusler sagde Putin: »Først på listen står terrorisme og ekstremisme af enhver art. Jeg vil inkludere narkohandel og forbrydelser over grænserne, og vi må ikke glemme de mere globale trusler, naturligvis. Vi kender de forskellige teorier, der afprøves i hele verden og forårsager alvorlig destabilisering i de berørte områder. Vi kan selvfølgelig ikke tillade, at sådanne ting finder sted i vores område, og vi vil træffe de fornødne forholdsregler i selve Rusland, samt støtte vore partnere i CSTO.«

Med hensyn til kampen imod Islamisk Stat (ISIS) sagde han: »Vort (militære) kontingent i Syrien forfølger præcis dette mål. Vort tjenstgørende mandskab bekæmper terrorister på fremmed jord, ikke russisk jord, for netop at sikre, at ingen af dem vender tilbage hertil. Når dette en gang imellem sker, er det yderligere bevis på, at vi traf det rette valg, og at vi må gøre alt, vi kan, for at mindske enhver mulig tilbagevenden ...«

Da Putin blev bedt om at sammenligne CSTO med NATO, svarede Putin: »NATO blev oprettet under den Kolde Krig, i en tid med konfrontation mellem to blokke. I dag har tingene ændret sig ... NATO bærer imidlertid stadig modermærkerne fra den æra, der gav anledning til organisationens fødsel, og den lever fortsat i et paradigme med blokbaseret konfrontation. Det er en højst ideologisk organisation, på trods af de diverse udtalelser om behovet for forandring under de nuværende omstændigheder. Vi har hørt mange sådanne erklæringer, men vi ser ingen reel transformation.«

»Vi var alle vidne til USA's nylige luftangreb mod Syrien. Hvordan reagerede Amerikas NATO-allierede? De nikkede alle sammen i føjelig enighed, uden overhovedet at gøre sig den ulejlighed at analysere, hvad det var, der faktisk var ved at ske. Hvor er beviset for, at de syriske regeringsstyrker brugte kemiske våben? Der er ingen beviser. Men der har imidlertid fundet en overtrædelse af folkeretten sted. Dette er en klar og indlysende kendsgerning. Et luftangreb er blevet udført imod en suveræn stat uden godkendelse fra FN's Sikkerhedsråd. Men, på trods af denne åbenlyse overtrædelse af folkeretten, så nikker de bare alle sammen til enighed og giver deres støtte ... Det samme skete tilbage i 2003, da man bryggede et påskud sammen for at retfærdiggøre afsendelsen af tropper til Irak. Som resultat blev landet ødelagt, og det var efter dette, at vi så en hastig fremvækst af diverse terroristorganisationer og grupper, fremvæksten af ISIS og andre organisationer. Dette ved alle, men nu begår de igen de samme fejltagelser. Det er sådan, NATO fungerer. CSTO fungerer anderledes.«

Han sagde, at CSTO i modsætning hertil (til NATO) blev skabt for at tage sig af aktuelle sikkerhedsspørgsmål, især terrorisme, narkohandel, destabiliseringer. Men, fortsatte han, »vi kan samtidig ikke ignorere de globale spørgsmål, der skaber en trussel for hele verden. Vi har gentagent erklæret vores modstand mod deployeringen af missilforsvarssystemer, deployeringen af våben i rummet, og så fremdeles«.

Med hensyn til USA's bombing i Syrien sagde Putin, »hændelsen må grundigt efterforskes. Der er ingen anden mulighed. Og det er præcist, hvad vi har foreslået, må finde sted«.

»Desuden ved alle udmærket, at et stort projekt blev fuldført, på initiativ af Rusland og USA, for at tilintetgøre de kemiske våben, der var i de syriske myndigheders besiddelse. De har udført deres del af arbejdet; de har implementeret alle deres forpligtelser, så vidt vi ved. Dette har en FN-specialenhed bekræftet. Men, hvis der er tvivl, så kan der være inspektion for at

verificere det organiseres.«

I betragtning af eksistensen af sporingsteknologi, sagde han: »Det burde være ganske enkelt: tag ud til den flyvebase, som USA bombede, og fra hvilken fly med kemiske våben angiveligt skulle være fløjet af sted, og inspicér den grundigt« for at afgøre, om der er spor eller ej af sådanne våben.«

»For det første, så ramte de syriske bomber en hemmelig fabrik til fremstilling af kemiske våben. Dette er en rimelig mulighed i betragtning af, at terroristerne mange gange har anvendt kemiske våben, og det er der ingen, der bestrider. De har brugt disse våben i Irak imod den internationale koalition og den irakske hær. Disse angreb er registreret, men man har dysset det ned. Der er ikke noget oprør over det, selv om alle er enige om, at terroristerne har brugt gift. Det betyder, at terroristerne har disse våben, så hvorfor skulle de ikke kunne have dem i Syrien? De er alle med i det. Dette er min første version.

Med hensyn til den anden version, så var det en iscenesat provokation, en overlagt handling, der havde til formål at skabe et påskud for øget pres mod de legitime, syriske myndigheder. Det er det hele. Men det må efterforskes. Vi mener, at der ikke skal træffes nogen forholdsregler, eller udføres handlinger, imod de syriske myndigheder, uden en efterforskning.«

Da Putin blev spurgt, om de russisk-amerikanske relationer er forværret til et endnu lavere punkt end før Trump kom til magten, svarede han: »Vi kan sige, at, på det praktiske plan, er graden af tillid faldet, især i det militære felt. Det er ikke forbedret, og er sandsynligvis forværret.«

USA og Rusland vil etablere en »arbejdsgruppe«; briterne er rasende; Plus, flere sandheder kommer frem, der afslører løgne mod Syrien

Leder fra LaRouche PAC, 12. april, 2017 – I FN's Sikkerhedsråd i dag – indkaldt for at stemme om endnu en anti-Syrien resolution fra UK, Frankrig og USA – skinnede det klart igennem, at formålet med Storbritanniens udenrigspolitik er at ødelægge enhver chance for, at USA og Rusland skulle samarbejde. Dette blev eftertrykkeligt sagt af den russiske viceudsending til Sikkerhedsrådet, Vladimir Safronkov, direkte til den britiske ambassadør Matthew Rycroft, der netop havde fordømt Rusland for at støtte Bashar al-Assad i Syrien. Safronkov sagde til Rycroft, at sidstnævnte handlede for at forpurre FN's særlige udsending for Syrien, Staffan De Misturas fredsindsats, og for at så konfrontation i Sikkerhedsrådet, for »I er bange for, at vi måske samarbejder med USA. Det er, hvad I ligger søvnløse over om natten«.

I realiteten slog den russiske diplomat hovedet på sømmet med hensyn til det døende Britiske Imperiums onde natur, der intervenserer for at udspille 'Øst vs. Vest, og alle mod alle', i et forsøg på at forblive kongen på bjerget, og at gå helt til grænsen, hvor de risikerer at fremprovokere en atomkrig.

I Moskva skete præcis dét, Storbritannien er så rædde for, om end i behersket skala. USA's udenrigsminister Rex Tillerson

mødtes med den russiske udenrigsminister Sergei Lavrov, og dernæst med præsident Vladimir Putin. Under den fælles pressekonference bagefter, mellem Tillerson og Lavrov, meddeltes det, at en »arbejdsgruppe« ville blive etableret mellem de to nationer, der ville blive sammensat af udsendinge, som Rusland og USA vil udpege. Arbejdsgruppens mandat bliver at beskæftige sig med mindre spørgsmål, i betragtning af, at der fortsat er så mange uoverensstemmelser; men den gensidigt konsulterende udvikling vil komme i gang.

Lavrov sagde, at de to nationer er fælles om et »særligt ansvar« for det »strategiske ansvar« for verden. Tillerson talte om, hvordan dagens møder »repræsenterer en fortsættelse af vore kommunikationer og drøftelser og dialogen, der begyndte i Bonn« [under G20-topmødet i februar].

Det blev eksplicit udtalt af begge regeringspersoner, at der fortsat hersker dybe uoverensstemmelser om Syrien. Men hr. Lavrov rapporterede, at potentialet for at genoprette memorandaet om dekonfliktion, under de givne omstændigheder, blev diskuteret med præsident Putin.

Samtidig kommer eksperter internationalt frem for at afsløre de britiskorkestrerede løgne om den syriske regering, der angiveligt gasser sit folk. Dette støtter det voksende krav om en reel undersøgelse af anklagerne mod Syrien, på hvilket påskud USA's bombning af Shayrat-flyvebasen i Syrien den 4. april blev gennemført. Rusland er i færd med at indgive anmodning om en sådan undersøgelse til Haag. Dette har briterne allerede responderet på, med Rycroft, der i dag meddelte, at de vil »vil være i Haag« i morgen, hvor de vil modsætte sig en undersøgelse.

I dag blev en stærk undersøgelse udgivet, der tilbageviste det fire sider lange dokument, udgivet af Det Hvide Hus i går, og som fejlagtigt hævdede, at Syrien er afgørende skyldig i at bruge kemiske våben mod sit folk. Theodore Postol, en teknologiekspert, professor emeritus ved M.I.T., skrev en 14

sider lang, »A Quick Turnaround Assessment« (En hurtig vurdering, der ændrer tingene), af det fire sider lange dokument fra Det Hvide Hus, af 11. april; Postol inkluderede satellitfotos og detaljerede analyser. Han udtaler, at »jeg mener, det kan dokumenteres, uden for enhver tvivl, at [det Hvide Hus'] dokumentet ikke fremviser noget som helst bevis for, at USA's regering skulle være i besiddelse af konkret viden om, at Syriens regering var kilden til det kemiske angreb i Khan Shaykun, Syrien ... den 4. april, 2017«. Postols tilbagevisning får nu international opmærksomhed.

Og endelig, så er der ikke alene skabt en afgørende, ny forbindelse mellem Rusland og USA – på trods af alle Det britiske Imperiums beskidte tricks; men der er ligeledes en forbindelse mellem Kina og USA. Det er vigtigt, at præsident Xi Jinping og præsident Donald Trump i dag talte i telefon om den meget farlige situation mht. Nordkorea, og ligeledes diskuterede Syrien.

Dette er hovedbegivenhederne aftenen før Schiller Instituttets historiske, internationale konference i Manhattan – »Ét Bælt, én Vej: Løftet om en ny, økonomisk platform for verden«.

Foto: Den russiske vicerepræsentant til FN's Sikkerhedsråd, Vladimir Safronkov, vetoede igen en resolution, fremsat af UK, Frankrig og USA den 12. april, imod Syrien.

Briterne tager æren for Trumps katastrofale

fejl – Imperiet må ødelægges nu, for at forhindre global krig

Leder fra LaRouche PAC, 11. april, 2017 – Briterne tager den fulde ære for USA's kriminelle angreb mod Syrien i sidste uge; for at »overtale« præsident Trump til at vende sig mod Assad og russerne; og for, på vegne af Det britiske Imperium, at udsende den amerikanske udenrigsminister Rex Tillerson til Moskva for at fortælle Putin-regeringen, at den må forlade Syrien, eller også stå over for krig. Sidstnævnte hævdeelse – at Tillerson er Londons marionet med sit besøg til Rusland tirsdag og onsdag – er slet ikke sikker, og kan være en total løgn, men der er ingen ende på britiske regeringsfolk og britiske pressehorer (inklusive dem i USA), der forsøger at diktere Tillerson, at han må udfylde denne rolle.

G7-udenrigsministtermødet i Italien, der sluttede i dag, leverede et tilbageslag for den britiske plan. Den britiske udenrigsminister Boris Johnson krævede nye sanktioner mod Rusland og hævdede, at regeringen var medskyldig i det angivelige syriske angreb med kemiske våben. Men både de europæiske og japanske repræsentanter afviste dette blankt og krævede i stedet, at en FN-undersøgelse først må afgøre kendsgerningerne omkring hændelsen med kemiske våben. Briternes nødløsning er, at de vil fremprovokere endnu en hændelse i Syrien og atter narre Trump til at begå endnu en militær brøler.

I mellemtiden rapporterede både præsident Putin og det Russiske Forsvarsministerium i dag, at terroristerne i Syrien nu flytter kemiske våben ind i fire, afgørende områder, for at »skabe endnu et påskud til at anklage den syriske regering for at bruge kemiske våben og således udløse endnu et amerikansk luftangreb«. Putin sagde, at dette er en gentagelse af 2003,

da Bush-administrationen hævdede, at den irakiske regering havde kemiske våben og atomvåben, med det formål at retfærdiggøre et angreb, »der endte med landets ødelæggelse, en øget terroristtrussel og fremkomsten af ISIS på den internationale scene – hverken mere eller mindre«.

»Det britiske Imperium har været menneskehedens fjende i lang tid«, sagde Lyndon LaRouche i dag som respons på den britiske kampagne. »Luk det Britiske System! USA er en NATION – har altid været en nation, på trods af visse problemer, og vi må ikke bøje os. Vi kan gøre det – mobilisere med VORE instrumenter for at lukke dette her. Vi er amerikanere! Giv ikke efter. Nationer i Asien er involveret; visse folk i Europa. De har RETTIGHEDER – disse skiderikker har ingen rettigheder.«

Han tilføjede: »Vi repræsenterer verdens folkeslag. Det er ikke alle enige i, men vi har autoriteten til at afgøre, hvad relationer mellem folkeslag skal være. Sådanne politikker, som vi nu ser, må fjernes, og folk, der udfører dem, må straffes. Gør det, og vi vinder. Alt andet, og vi taber. Luk dem ned, i særdeleshed briterne.«

Flere amerikanske patrioter advarer nu om, at det vanvid, der kom fra Trump-administrationen i sidste uge, totalt modsiger alt, hvad Trump har forpligtet sig til i løbet af sin kampagne, lige fra »ikke mere verdens politibetjent« til at være venner med Rusland, og til at være præsident for USA, og ikke for verden. Det, de overser, i næsten alle tilfælde, er den åbenlyse, offentlige rolle, som briterne og deres aktiver i USA spiller.

Et åbenlyst tilfælde: Londonavisen *The Guardian* truede åbenlyst Syrien med den »Libyske behandling« og hævdede, at Tillerson ville »tilbyde Putin-regimet et ligefremt valg mellem at afskrive Bashar al-Assad ... eller fortsætte med at støtte ham og risikere et resultat som i Libyen«. De tilføjer: »Den libyske leder, Muammar Gaddafi, blev afsat med vold og

dræbt i 2011 af oprørere, der fik luftstøtte fra NATO-magter, inkl. UK.« Denne britiske kloak (avisen) gjorde sig ikke den ulejlighed at nævne, at Libyen, en fremgangsrig og relativ fredelig nation, indtil briterne og deres saudiske kohorter bevæbnede Wahabbi-terrorister for at fremprovokere en borgerkrig, med Obamas velsignelse, nu er blevet til et terrorist-helvede, der er centrum for de millioner af mennesker, der er drevet ud af deres hjem som flygtninge i hele området.

Det bør imidlertid bemærkes, at Tillerson søndag påpegede denne libyske katastrofe som årsagen til, at USA (hvis Tillerson rent faktisk taler for regeringen) ikke vil påtvinge Syrien et såkaldt regimeskifte. Hans møder i Moskva onsdag vil være afgørende for den retning, som denne farlige udvikling vil tage.

Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS), (Veteran-Efterretningsprofessionelle for Fornuft) udsendte et memorandum til præsident Trump i dag, der indledes med følgende: »Vi skriver for at give Dem en utvetydig advarsel om truslen om væbnede fjendtligheder med Rusland – der risikerer at optrappes til atomkrig«, underskrevet af 24 tidligere ledende efterretningsofficerer fra amerikanske efterretningsinstitutioner inden for regering og militær. VIPS, der blev etableret i januar 2003 af efterretningsofficerer, der så, at man løj over for daværende præsident Bush mht. Iraks ikkeeksisterende masseødelæggelsesvåben, skriver: »Vore kontakter i den amerikanske hær i området har fortalt os ... at der ikke var noget syrisk 'angreb med kemiske våben'«, men at russerne og syrerne siger sandheden; at en fabrik til fremstilling af kemiske våben, tilhørende terroristerne, og som man troede var et depot for traditionelle våben, blev bombet og forårsagede katastrofen. De opfordrer Trump til at kræve, at Tillerson omgående fastsætter et topmøde med Putin, for at »forhindre, at relationerne med Rusland skal gå fuldstændigt i forfald«.

LaRouche konkluderede, at vi er vidne til »forræderi mod USA indefra, som bruger kræfter internt i regeringen til at ødelægge samme regering. Ingen britisk institution har ret til at blande sig i amerikanske anliggender. Obama er et eksempel på dette onde. Menneskeheden må lære at kæmpe for at lukke ting ned, som er forkerte. Det britiske Imperium er forkert – med et par gode mennesker, der gemmer sig under dets skørter. Folk må have modet til at gøre det, der må gøres. Tiden er inde til at knuse denne ting. Få denne nation, og andre nationer, til at blive enige om det«.

Foto: Den britiske udenrigsminister Boris Johnson. (Photo: BackBoris2012 Campaign Team CC-SA)

Putin advarer om nye provokationer i Syrien, lægger skylden på Obama

11. april, 2017 – Den russiske præsident Vladimir Putin advarede om, at nye provokationer fra terrorister, der bruger kemiske våben, er under planlægning for at lægge skylden på Syrien. Han leverede også et interessant udfald mod tidligere præsident Barack Obama som værende ansvarlig for den internationale støtte til USA's angreb mod Syrien.

Under en fælles pressekonference med den besøgende, italienske præsident, Sergio Mattarella, advarede Putin: »Vi har information fra forskellige kilder om, at disse provokationer – jeg kan ikke kalde dem noget andet – er i færd med at blive planlagt i andre regioner i Syrien, inklusive i de sydlige forstæder til Damaskus, hvor der er planer om at kaste en kemisk substans og så anklage de officielle, syriske

myndigheder«, sagde Putin.

Putin sagde, at USA's angreb mod Syrien mindede ham om USA's angreb mod Irak i 2003, hvor USA lancerede en militærkampagne under det ikke-beviste påskud, at Bagdad angiveligt skulle være i besiddelse af kemiske våben, sagde Putin.

»Dette [USA's angreb mod Syrien] minder stærkt om begivenhederne i 2003, hvor USA's repræsentanter i FN's Sikkerhedsråd fremviste angiveligt kemiske våben, fundet i Irak«, sagde den russiske præsident. »Derefter begyndte en militærkampagne i Irak, og det endte med landets ødelæggelse, en voksende terroristtrussel og fremkomsten af ISIL [det tidligere navn for terrororganisationen Islamisk Stat, der er forbudt i Rusland] på den internationale scene, hverken mere eller mindre. Det samme sker nu«, sagde den russiske præsident.

Den russiske præsident advarede også præsident Trump om, at hans beslutning om at lancere missilangreb mod Syrien kunne blive brugt af hans politiske modstandere. »Hvis der sker noget, vil de give ham hele skylden«, sagde Putin. »Det er jeg ikke i tvivl om.«

**Det Russiske
Udenrigsministerium
kommenterer den
amerikanske udenrigsminister**

Tillersons besøg i Moskva

11. april, 2017 – Det Russiske Udenrigsministerium har her til morgen udlagt en erklæring forud for den amerikanske udenrigsminister Rex Tillersons planlagte besøg i Moskva. Den gør det klart, at spændingerne i de amerikansk-russiske relationer er et resultat af USA's politik, især i Ukraine og Syrien, og som, på trods af det hykleriske forsøg på at give Rusland skylden for begge disse kriser, stammer fra Obama-årene.

»Vi fremprovokerede ikke det forfatningsstridige kup i Ukraine, og vi anstiftede ikke branden med det såkaldte 'Arabiske Forår'«, lyder erklæringen. Rusland vil i fremtiden »ikke opgive sine legitime interesser og vil kun acceptere samarbejde på et ligeværdigt grundlag, hvilket ikke alle i Washington bryder sig om«, fortsætter erklæringen. »Vi har altid været åbne over for en oprigtig dialog med USA omkring alle spørgsmål på den bilaterale og internationale dagsorden, og over for samarbejde inden for de områder, hvor vi har overensstemmende mål. Disse inkluderer kampen mod terrorisme, ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben, en afgørelse på regionale konflikter, økonomisk vækst og mange andre områder, hvor en sammenslutning af russisk og amerikansk indsats ville være en fordel, ikke blot for deres eget folk, men for menneskeheden som helhed.«

Med hensyn til Syrien »ønsker vi at komme til klarhed over, om Washington har til hensigt at genoptage praktisk samarbejde med Rusland i kampen mod terrorisme, inklusive i Syrien. USA's nylige angreb mod den syriske Shayrat-flyvebase er en aggressiv handling imod en suveræn stat, der er begået som en overtrædelse af folkeretten, og vil efter al sandsynlighed styrke terroristerne«. Russerne »forventer stærkt«, at USA vil indvilge i »en objektiv undersøgelse med OPCW's involvering« af den angivelige kemiske hændelse den 4. april. Den syriske regering har fået skylden, uden nogen beviser, bemærker

erklæringen, til trods for, at det er velkendt, at Jabhat al-Nusra har kontrollen i området og fremstillede landminer, der indeholder giftige substanser. »I denne situation er vi overraskede over Washingtons tilsidesættelse af rapporter om terroristers brug af kemiske våben i Mellemøsten«, ikke kun i Syrien, men også i Irak. Herfra går det videre, ikke kun i Syrien, hvor erklæringen undrer på, hvornår USA vil lægge afstand til »de berygtede Hvide Hjelme og andre pseudo-NGO'er, hvis lodrette løgne om situationen i Syrien ivrigt tages op af medierne« – men også videre til Irak, Yemen, Libyen, Afghanistan, Nordkorea og Ukraine, hvor Moskva gerne vil vide, hvad USA's planer er.

Erklæringen slutter med en bemærkning om de amerikansk-russiske, bilaterale relationer, men også med en advarsel. »Eftersom intet bliver gjort for at afgøre problemerne i de bilaterale relationer, er vi nødsaget til at træffe gensidige forholdsregler«, siger erklæringen. »Overordnet set håber vi, den amerikanske udenrigsminister vil delagtiggøre os i, hvad Washingtons synspunkter er i alle spørgsmål af gensidig interesse. Vi er forberedt til alle udviklinger. Vi ville imidlertid foretrække, at vores interaktion er med til at reducere, snarere end forværre, de internationale spændinger. Vi er ikke indstillet på konfrontation, med på konstruktivt samarbejde og håber, at dette også er, hvad vore amerikanske partnere ønsker.«

Erklæringens fulde ordlyd kan ses her:

http://www.mid.ru/en/foreign_policy/news/-/asset_publisher/cKNonkJE02Bw/content/id/2724848

Foto: USA's udenrigsminister Rex Tillerson skal på et todages besøg i Moskva, den 11. april, 2017.

Sats på Rex Tillersons 3-punktsplan for amerikansk-russisk aftale om Syrien, siger Tysklands general Kujat

10. april, 2017 – Den tidligere formand for NATO's militærkomite, general Harald Kujat (pensioneret fra Bundeswehr), en udtalt kritiker af krige for »regimeskifte«, sagde, at historien om kemiske våben som en retfærdiggørelse af USA's angreb mod Syrien er ildevarslende, for hvis den ikke bevises, som den nu står, må historien ikke bruges som påskud for en overtrædelse af folkeretten; dette er ikke inden for rammerne af FN. Luftangrebet blev styret af følelser, men de bør ikke udgøre grundlaget for sådanne interventioner. En uafhængig ekspertkommission må først undersøge kendsgerningerne og afgøre, hvem, der bærer skylden for det, der skete i Idlib, hævdede Kujat.

Den vrede, russiske respons på den amerikanske bombing af Syriens flybase, hvor de annullerer aftalen om dekonfliktion med USA i Syrien, øger faren for sammenstød i luften mellem amerikanere og russere i det syriske luftrum og øger herved faren for en direkte krig mellem de to supermagter.

Kujat, der var chef for den tyske generalstab (2000-2002) før sin stilling i NATO (2002-2005), har stadig et vist håb om, at dette kan undgås: Han referer til en »konstruktiv 3-punktsplan«, som han siger, den amerikanske udenrigsminister Tillerson stadig har i sin lomme til forhandlingerne med den russiske udenrigsminister Lavrov i Moskva, den 12. april:

1) bekæmp ISIS;

2) stabiliser Syrien gennem forhandlinger med deltagelse af regeringen dér;

3) gennemfør en våbenstilstand og fredskonsolidering.

At satse på en plan uden en aftale mellem Rusland og USA, er en illusion, advarede Kujat.

Trump er faldet for et britisk krigskup; Amerikanere må omstøde det

Leder fra LaRouche PAC, 10. april, 2017 – Kinas præsident stod bogstavelig talt ved præsident Donald Trumps side i et nyt paradigme, der hastigt udvikler sig, med produktiv, økonomisk vækst, videnskabeligt fremskridt og optimisme for fremtiden, som den deprimerede amerikanske befolkning har desperat brug for. I stedet lod præsident Donald Trump sig narre af den britiske imperieillusion om en »unipolær verden« og med briterne, der er besat af ideen om at få Amerika til at gå i krig.

Præsident Trumps chokerende, totale kovending, inden for en enkelt uge, i forhold til sin årelange, stærke opposition mod de katastrofale Bush-Obama-krige for regimeskifte, blev frembragt af britiske svindelnumre. De falske påstande om russisk kontrol over Trump kommer alle sammen fra britisk efterretnings-»rapporter« og »-dossierer« og har bevirket, at han har mistet kontrollen over sit eget Nationale Sikkerhedsråd og fået hans få allierede i Kongressen til at kapitulere. Under hele Trumps kortvarige præsidentskab har britiske regeringsfolk uophørligt krævet »alliansens«

militærangreb mod Syrien og nye sanktioner mod Rusland. Med præsidentens meddelelser af 30. marts om, at hans politik ikke gik ud på at »regime-udskifte« Assad i Syrien, gik de britiske og amerikanske allierede, såsom senatorerne McCain og Rubio, amok og kastede sig over »bombningen i Idlib med kemiske våben« i Syrien. Denne kunne i sig selv meget vel have været et svindelnummer, hvis ENESTE kilde til bevis er de af britiske intelligens skabte og finansierede »Hvide Hjelme«, der opererer i syriske territorier, som kontrolleres af jihadistiske ekstremister.

EIR'stiftende redaktør, Lyndon LaRouche, har, lige siden den dag, da den libyske præsident Gaddafi blev væltet og myrdet af et britisk/fransk/Obama-kup i 2011, advaret om, at disse krige for regimeskifte var en march hen imod et mål, der hedder global krigskonfrontation med Rusland i særdeleshed, og også med Kina. Trump var fast besluttet på at standse denne trussel; nu er den, med denne britiske manipulation, vendt hævnende tilbage.

Som LaRouche bemærkede, så må præsident Trump nu afholde et topmøde med den russiske præsident Putin for at omstøde denne britiske march mod verdenskrig. Kreml har sagt, at Putin ikke vil mødes med den amerikanske udenrigsminister Tillerson i Moskva på onsdag, til trods for, at Tillerson har holdt stand mod den katastrofale politik for regimeskifte. Der må komme et Trump-Putin topmøde.

Det, vi ser her, er, at USA's præsident lod sig narre af britisk imperialisme, den imperialisme, mod hvilken vi amerikanere udkæmpede vores Revolution, og det angloamerikanske dogme »verdens politibetjent«, som præsident Franklin Roosevelt forkastede.

Det amerikanske folk må nu komme sammen imod krige for regimeskifte – som de gjorde i 2013, da de forhindrede Obama i at bombe Syrien. Men mere endnu: de må komme sammen *for* den idé, som præsident Trump er begyndt at forsvare: det

»Amerikanske Økonomiske System«, der går tilbage til Alexander Hamilton; til Clay og Lincoln; og som i dag betyder et partnerskab med Kinas Nye Silkevej og en gennemførelse af LaRouches »Fire Love til nationens redning«.

Det er formålet med Schiller Instituttets todages konference i New York City kommende torsdag og fredag; og formålet med vore aktivisters landsdækkende mobilisering for at lægge pres på Det Hvide Hus. Trump må rydde ud i sit hus for fortalere, der er agenter for briternes krigskonfrontation med Rusland; og vende tilbage til kampagnen for det Amerikanske System.

Topmøde mellem Xi og Trump slutter i skyggen af USA's missilangreb

10. april, 2017 – Topmødet mellem USA's præsident Donald Trump og Kinas præsident Xi Jinping havde til hensigt at skabe grundlaget for en tæt relation mellem disse to, store lande, for at løse deres uoverensstemmelser og samarbejde om menneskehedens fremskridt. Den amerikanske præsidents pludselige beslutning om at bombe Syrien på fuppåskuddet om, at Syrien anvendte kemiske våben, forstyrrede imidlertid ikke forhandlingerne. Alt imens den kinesiske delegation må være blevet totalt overrasket af denne betydningsfulde militæroperation midt i dette vigtige møde, besluttede de ikke at slække på deres fokus, efter at præsident Trump informerede præsident Xi om bombningen efter statsbanketten om aftenen, den 6. april. Møderne fortsatte med den kinesiske delegation den følgende morgen som planlagt og sluttede tidligt på eftermiddagen.

Kemien mellem de to ledere var god. De havde allerede tidligere etableret et godt forhold gennem deres gensidige korrespondance og telefonsamtaler. Der var mange smilende ansigter under pauserne med pressen, under afbrydelserne i de mere seriøse diskussioner. Præsident Trump sagde, at de to ledere havde udviklet et »fremragende« forhold, og at »mange potentielt meget vanskelige problemer vil forsvinde«. Præsident Xi var også meget tilfreds med den modtagelse, som hans delegation, der omfattede fire medlemmer af Politbureauet, havde fået af præsidenten. Topmødet, sagde han, »var af enestående vigtig betydning for de kinesisk-amerikanske relationer«.

»Præsident Trump har gjort fremragende forberedelser til vort lands repræsentanter og gav os en varm modtagelse«, sagde Xi.

»Vi har for nylig haft dybtgående og udstrakte kommunikationer til dette formål og kom til mange fælles punkter for forståelse, af hvilke den vigtigste var at intensivere vort venskab og bygge en form for tillid, der svarer til den kinesisk-amerikanske, praktiske relation og det kinesisk-amerikanske venskab.«

Præsident Trump havde også det meste af sin regering med sig på topmødet, inklusive udenrigsminister Rex Tillerson, forsvarsminister James Mattis, finansminister Stephen Mnuchin og handelsminister Wilbur Ross. Præsident Xi overrakte også en invitation til præsident Trump til at besøge Kina i år, som præsident Trump omgående accepterede. Præsident Xi inviterede ligeledes den amerikanske præsident til at tilslutte sig Bælt & Vej-initiativet.

De to præsidenter etablerede ligeledes en ny ramme på regeringsniveau for forhandlinger, den Omfattende Dialog mellem USA og Kina, som de selv vil styre. Denne funktion vil erstatte den foregående Strategiske Dialog mellem USA og Kina, som Trumps folk kritiserede som værende en »sludrekomsammen« uden praktiske resultater. Med dette nye

format håber de at virkeliggøre konkrete resultater inden for kort tid. Dialogen vil have fire grundpiller: Dialogen om Diplomati og Sikkerhed; den Omfattende Økonomiske Dialog; Dialogen om Retshåndhævelse og Cyber-sikkerhed; og Dialogen om Sociale og Kulturelle Spørgsmål.

De to præsidenter havde diskuteret de vigtige spørgsmål inden for handel og har besluttet at udvikle en 100-dages handleplan for handel med Kina, som ville have »vej-stationer for præstationer langs vejen«, iflg. finansminister Stephen Mnuchin. Der var også en diskussion om investering og fjernelse af de forhindringer, der stadig er for opnåelse af en regulær, bilateral investeringstraktat mellem de to lande. Udenrigsminister Tillerson har ligeledes indikeret, at en længere diskussion havde fundet sted om det nordkoreanske atomprogram, med en fornyet forpligtelse fra begge sider til en atomvåbenfri Koreansk Halvø og øget samarbejde omkring at overbevise nordkoreanerne om at opgive deres program, selv om der ikke var nogen »pakkeaftale« om spørgsmålet, sagde han. Tillerson sagde, at præsident Xi var enig i det amerikanske synspunkt om, at denne situation har nået et meget alvorligt stadie.

Alt imens topmødet syntes at have opnået de afgrænsede mål, det var opstillet, med at etablere en god arbejdsrelation gennem en grundig diskussion af de spørgsmål, der deler de to lande, så er der stadig en skygge fra angrebet mod Syrien. Visse kinesiske analytikere har allerede givet udtryk for en mistanke om, at operationen blev timet til at understrege, at USA er fast besluttet på, om nødvendigt at anvende militær aktion imod den Demokratiske Folkerepublik Korea (Nordkorea), hvis denne trussel består, og således lægge pres på Kina for at indtage en hårdere linje mod dets nordkoreanske nabo. Selv om ingen bør være tåbelig nok til at tro, at et militærangreb mod Nordkorea, i modsætning til Syrien, kunne gennemføres uden en omgående gengældelse fra Nordkorea. Den ensidige udøvelse af amerikansk magt i Mellemøsten sendte også et subtilt

budskab om, at »en ny relation mellem stormagter«, som Kina har ønsket, en relation, der bygger på ligestilling, stadig er et fjernt mål.

Det Kinesiske Udenrigsministeriums respons på angrebet var usædvanlig tavs. Talskvinde for det Kinesiske Udenrigsministerium, Hua Chunying, gentog 8. april, at Kina er modstander af anvendelsen af kemiske våben »af noget land, nogen organisation eller person, til noget som helst formål og under nogen som helst omstændigheder«. Samtidig sagde hun, at spørgsmålet fortjente en grundig FN-undersøgelse for virkelig at afgøre, hvem, der havde ansvaret, »og som på basis af solide beviser kan nå frem til en konklusion, der kan bestå historiens og kendsgerningernes prøve«.

I øjeblikket synes både »historien og kendsgerningerne« at være beroende på påskuddet for det militære angreb. Præsident Trump bør agte på den amerikanske filosof, George Santayanas ord, »De, der ikke lærer af historien, er dømt til at gentage den«. Og det ser ud, som om dette meget vel kunne blive en gentagelse af George W. Bush' hasten mod krig, igen baseret på fuphistorien med »masseødelæggelsesvåben«, med mindre den kurs, man er slået ind på, hurtigt lægges om. Og der er ingen tvivl om, at kinesiske militærstrateger nøje vil følge udviklingen i den amerikanske præsidents pludselige skift, for at få frem, hvilken betydning, det har for dem – og hvad konsekvenserne af denne meget uberegnelige og farlige, militære eskalering, er.

(Ovenstående artikel af William Jones vil forekomme i det kommende nummer af Executive Intelligence Review, EIR.)

Syrien: De 'Hvide Hjelme' er en britisk skabelse

10. april, 2017 – Da der den 3. april udbrød rapporter i hele verden om det syriske luftvåbens »bombning med kemiske våben« af civile i Idlib-provinsen (Khan Sheikun), var ALLE vidneberetninger og beviser, inklusive dem i briefing til præsident Trump dagen efter, leveret af gruppen »Syrisk Civilt Forsvar«, kendt som de »Hvide Hatte«. Der var ingen vestlige journalister i Idlib. De tidlige kilderrapporter om hændelsen var indsamlet pr. telefon af journalister fra telegrambureauer på steder som Beirut, og inkluderede nogle, der talte om »tre eller fire raketter affyret« (som hos Associated Press). Men de blev omgående erstattet af »øjenvidneberetninger« fra al-Qaeda-centret i Idlib, hvor de kemiske forbrændinger og dødsfald fandt sted, og de berettede alle om »fly, der kastede gasbomber fra himlen«. Disse rapporter kom alle fra, eller via, de Hvide Hjelme.

Eksperter med lang erfaring, såsom Scott Ritter, har skabt en profil af Hvide Hjelme. Ritter skrev, »Det organisatoriske fundament for Hvide Hjelme kan spores tilbage til et møde i marts 2013 i Istanbul mellem en pensioneret britisk militærofficer, James Le Mesurier – der havde erfaringer fra den skumle verden med private sikkerhedsfirmaer og gråzonen med sammenløb mellem nationale sikkerheds- og efterretningsoperationer og internationale organisationer – og repræsentanter for det Syriske Nationale Råd (SNR) og Qatars Røde Halvmåne. Tidligere samme måned fik SNR Syriens plads i den Arabiske Liga under et møde i ligaen i Qatar.

»Ved dette møde fik SNR Syriens plads, og den Arabiske Liga bemyndigede medlemsstater til aktivt at give støtte, inklusive våben og ammunition, til de syriske oprørere. Qatarerne, der arbejdede gennem SNR, var med til for Le Mesurier at indsamle \$300.000 i startkapital fra Japan, USA og UK, til et syv-dages

kursus, der skulle uddanne og udstyre et 25 mand stort redningsteam, rekrutteret af SNR, til at gøre tjeneste i de såkaldte befriede områder i Syrien.«

De Hvide Hjelme har udelukkende arbejdet i sådanne »befriede områder«, hvilket vil sige de områder, der kontrolleres af anti-Assad, jihadistiske grupper. Og de har årligt modtaget \$30 million fra det Britiske Forsvarsministerium, U.S. AID og de hollandske, danske og japanske regeringer, omkring \$100 millioner i alt. En profil, lavet af Max Blumenthal i oktober 2016, føjer det Britiske Udenrigs- og Commonwealth Kontor til de Hvide Hjelmes finansierer. De støttes gennem en NGO ved navn Den Syriske Kampagne, samt et PR-firma ved navn Chemonics, der har kontrakt med Udenrigsministeriet i Washington, D.C.; de er blevet feteret af en Netflix-film – »De Hvide Hjelme – som fik en Academy Award af det forgudende Hollywood.

Det dokumenteres i Blumenthals profil, at de angiveligt »strengt neutrale« Hvide Hjelme, gennem den Syriske Kampagne og Chemonics, udfører aggressiv lobbyvirksomhed for »sikre zoner« i Syrien, der skulle skabes af den amerikanske »koalition«, hvilket kun kan gennemføres ved at føre krig mod Syriens luftforsvar og militære styrker. Og, at de Hvide Hjelme ofte er blevet vist i videoer, hvor de assisterer ved henrettelser, især af syriske soldater, udført af al-Qaeda-kæmpere. Nogle videoer viser også Hvide Hjelme, der danser med al-Qaeda-flag og bærer våben.

Foto: Det syriske luftvåbens angreb på Khan Sheikhun, der udløste giftige, dødbringende substanser.

Terrorangreb i Stockholm: Nice/Berlin/London-stil. Schiller Institutets Ulf Sandmark: Nu må Sverige samarbejde med de lande, der bekæmper terrorisme

10. april, 2017 – Terrorangrebet i Stockholms midtby fredag, den 7. april kl. 14:53, er den mest dødbringende, enkeltstående terrorhandling i Sverige og har efterladt landet i chok og vrede. Foreløbig har fire mennesker mistet livet, med yderligere femten sårede personer. Chaufføren kaprede en tung lastbil umiddelbart før angrebet og kørte omgående i høj fart 7 husblokke ned ad det tættest besøgte gågade-område, Drottninggatan, i Stockholm, indtil han brasede ind i stormagasinet Åhlens vindue. Han undslap scenen, men blev senere pågrebet i en forstad, hvor han var blevet genkendt ud fra fotos, der var taget af et kamera i undergrundsbanen. Ifølge svenske medier er angrebsmanden den 39-årige Rahmat Akilov, hvis ansøgning om asyl i Sverige blev endegyldigt afvist den 15. december, 2016, og han gik derefter under jorden for ikke at blive udvist. Han skal være fra Usbekistan.

Modus operandi i samme stil som Nice har fået politiet til at karakterisere angrebet som en terrorhandling. Tabloidavisen *Expressen* viderebringer nyheder fra de russiske medier *Ekho Moskv*y, *Politonline* og *Pravda*, om, at han skulle have været i kontakt med en person fra Tadsjikistan, der går under pseudonymet »Abu Fatyma«, på en ISIS-chatside, både før og efter angrebet, hvor han rapporterede om resultatet af sin

udåd. På en jobansøgning havde han skrevet, at han var uddannet til at håndtere sprængstoffer. Han boede sammen med en gruppe usbekere i Sverige, der også er blevet hentet ind til afhøring. Én er blevet arresteret for at være med i udåden.

I en baggrundsdiskussion i går aftes på svensk Tv rapporterede en svensk radiojournalist, at der er mange usbekere i Sverige, pga. undertrykkelsen under den tidligere præsident Karimov. Det var problematisk at udvise dem tilbage til Usbekistan, sagde hun, da en gruppe, der for nylig blev udvist af Norge, blev taget af politiet direkte i lufthavnen og senere blev paraderet på Tv med tilståelser.

Sverige var i chok, men fuldt mobiliseret og årvågen. Indledningsvist afspærrede politiet, som en forsigtighedsforanstaltning i tilfælde af yderlige mulige angreb, hele den centrale del af byen, evakuerede togene og undergrundsbanen og holdt dem lukkede til sent ud på aftenen. Først senere fik folk, der var spærret inde i forretninger og kontorer, lov til at forlade byen til fods. Hele regeringen og alle relevante myndigheder var i højeste alarmberedskab. Politistyrker var beordret ud for at beskytte alle offentlige steder og forretningsområder, og også undergrundsbanen. Befolkningen reagerede godt og hjalp hinanden. Strandede fodgængere fandt folk, der ville køre dem gratis, og folk åbnede deres hjem for at de kunne overnatte.

En anomali, som stort set ikke blev berørt af den ellers i øvrigt nærmest nonstop mediedækning, var, at den 5.-6. april var de selv samme husblokke, der senere blev udsat for angrebet, underkastet en »antiterror-øvelse« med efterretningstjenesten og myndighederne. Dette forklarer, hvorfor alle de officielle personer med det samme vidste, hvad de skulle gøre, hvilket var en vigtig faktor i at bevare roen. Desværre var, pga. denne øvelse, en af Jersey-barriererne, der bruges til at forhindre uautoriserede køretøjer adgang til den pågældende gade, af en eller anden grund blevet fjernet og gav således

lastbilen lettere adgang.

Statsministeren rejste omgående fra Vestkysten af Sverige, hvor han dagen efter skulle lede den Socialdemokratiske Partikongres, og vendte tilbage til Stockholm. Han har høstet meget kredit for at udtale, at »landet er vigtigere end partiet«. Sveriges konge vendte ligeledes omgående tilbage fra et besøg i Brasilien. Oppositionens politikere havde skubbet politik til side og gør fælles front med regeringen for den nationale enhed. Kondolencer er strømmet ind fra statsledere i hele verden, inklusive et brev fra præsident Trump.

Der vil komme fremtidige evalueringer af, hvordan man skal gøre antiterror-håndhævelsen mere effektiv, men politikerne nægtede at diskutere dette. For Sverige må dette betyde, at landet officielt nu må samarbejde med de lande, der faktisk udkæmper en krig mod terrorisme, såsom Syrien og Yemen, og til dannelsen af en reel alliance mod terrorisme under USA's, Ruslands og Kinas fælles lederskab. Der må sættes en stopper for enhver støtte til den britisk/saudiske brug af terrorisme til geopolitiske formål.

For det andet, så må der komme en genoplivelse af ideen om fred gennem økonomisk udvikling, og en Marshallplan for Sydvestasien (fra Afghanistan til Egypten) og Nordafrika, som forlænger den Nye Silkevej ind i disse områder, og ind i Afrika.

Ulf Sandmark fra det svenske Schiller Institut i Stockholm blev inviteret af Irans PressTV til at kommentere på deres aftenrapport om terrorangrebet i Stockholm den 7. april. Her sagde han, at brugen af terrorisme til geopolitiske formål skal stoppe, og at Sverige bør samarbejde med de lande, der bekæmper terrorisme.

<http://www.youtube.com/watch?v=0TiR06aIpb8&feature=share>

Titelfoto: Stockholm, 8. april, 2017.

POLITISK ORIENTERING den 10. april 2017: Briterne stod bag løggen om giftgas- angrebet i Syrien for at få Trump i krig med Rusland

Med formand Tom Gillesberg

»Det er den 10. april, og vi befinder os i en meget dramatisk, meget uhyggelig, eskalerende situation internationalt: På baggrund af denne dybt uansvarlige og britisk fremprovokerede Trump-aktion, hvor Donald Trump torsdag aften amerikansk tid, fredag morgen europæisk tid, giver besked om, at amerikanske missiler skulle ramme mål, denne flybase i Syrien. Det skete på baggrund af, hvad der helt klart er 'fake news': beskeden om, at syriske fly skulle have brugt kemiske våben, sarin, i et angreb i Syrien; og der er ikke nogen tvivl om – og det er der i efterretningsverden meget stor diskussion om – at det syriske luftvåben ikke brugte kemiske våben til dette angreb. Ikke desto mindre, så, i vanlig stil, som vi har set det, hver gang, man ønsker at skabe krig, så har man ellers lanceret historien med fuld musik i medierne; der er ingen snak om sagen, det her er Assad, Assad har gjort det her; hvad er russernes ansvar; vi må gøre noget; Trump som repræsentant for den frie verden har gjort det rigtige, han går ind og trækker en streg i sandet, gør det, Obama aldrig turde gøre, nemlig ...

og så stilles Assad til ansvar ... og de går ind og bomber. Og det her er jo totalt i modstrid med alt det, Donald Trump blev valgt på; hvorfor valgte den amerikanske befolkning Donald Trump ...?»

Lyndon LaRouche kræver omgående topmøde mellem Trump og Putin for at standse briternes fremstød for Tredje Verdenskrig

Leder fra LaRouche PAC, 9. april, 2017 – Lyndon LaRouche advarede i dag om, at der i USA i øjeblikket er en proces i gang, der køres af briterne, for et statskup imod Trump-administrationen, et statskup, der truer med at forvandle det dumme og farlige luftangreb mod Syrien den 6. april til en fuldt optrappet, termonuklear konfrontation med Rusland og Kina.

Det er de britiske skiderikker, der, med deres løgne og falske efterretninger, fik præsident Trump til at angribe Syrien, hævdede LaRouche. Vi må ødelægge det britiske system og alle deres interesser i USA, udtalte han. Vi må nu samle USA om at komme tilbage til den kurs, som Trump var begyndt at udstikke for landet, med samarbejde med Rusland og Kina omkring det Amerikanske Systems økonomiske politik, inklusive en tilbagevenden til FDR's Glass/Steagall-princip fra 1933.

Trump og Putin bør omgående afholde et topmøde for at adressere krisen, sagde LaRouche, og dermed kortslutte hele den britiske operation. LaRouche støttede stærkt kommentarerne i denne weekend fra den tyske veteranstatsmand, Willy Wimmer, tidligere statssekretær for det Tyske Forsvarsministerium, som advarede om, at »folk er bange for en global krig, en Tredje Verdenskrig« og fremførte, at »den aktuelle dramatiske situation er en mulighed for, at de russiske og amerikanske statsoverhoveder mødes så snart som muligt«.

Der kan ikke herske tvivl om, at briterne står bag sidste uges chokerende kovending i Trumps politik. Britiske topregeringsfolk kroer sig åbenlyst over deres præstation til dato. For eksempel udgav den britiske forsvarsminister Michael Fallon en kronik i Londonavisen *Sunday Times* den 9. april, hvor han storpralede med, at »den britiske og amerikanske regering har været i tæt kontakt på alle niveauer før og efter angrebene ... USA's forsvarsminister Jim Mattis ringede til mig for at delagtiggøre mig i deres vurdering af regimets skyld. Sammen gennemgik vi de muligheder, som de overvejede.«

Den 8. april hævdede den britiske udenrigsminister Boris Johnson ligeledes, at han koordinerede alt med sin amerikanske modpart, udenrigsminister Rex Tillerson, inklusive Johnsons teatraliske aflysning af sit planlagte besøg i Moskva. »Jeg har detaljeret diskuteret disse planer med udenrigsminister Tillerson«, pralede Johnson. »Han vil besøge Moskva som planlagt og, efter G7-mødet [i Lucca, Italien, den 10.-11. april], vil være i stand til at levere dette klare og koordinerede budskab til russerne.«

En artikel i dag i *Sunday Times*, der ledsager Fallons kronik, forklarer, hvad dette budskab vil blive: »Storbritannien og Amerika vil i denne uge direkte anklage Rusland for medskyldighed i krigsforbrydelser i Syrien og kræve, at Vladimir Putin trækker tæppet væk under Bashar al-Assads blodgennemvædede regime.« Fallon skrev desuden: »Rusland har et stedfortræder-ansvar for hvert eneste, civile dødsfald i

sidste uge« og tilføjede, at Putin nu må overholde programmet ved at indvilge i at vælte Assad-regeringen.

Chancerne for, at Putin går med til dette britiske krav, er lig nul. Chancerne for, at situationen nu vil gå ind i en opadgående spiral, mod en termonuklear konfrontation – enten i Mellemøsten eller omkring den Koreanske Halvø – er betydeligt større end nul, så længe briterne står ved roret.

Efter at have fået Trump til at angribe Syrien, baseret på deres løgne, er briterne nu også i færd med at orkestrere en oppositionsstorm mod præsident Trump i det Demokratiske Partis Obama-fløj, som kræver, at Trump stilles for en rigsret pga. sin fremfærd i Syrien. Trumps handlinger i denne uge har også svækket ham politisk blandt sit eget, politiske støttegrundlag, både i USA og internationalt, som er chokerede og bestyrkede over, hvad han gjorde – hvilket er vand på briternes mølle.

Den aktuelle situation er ekstremt farlig, understregede LaRouche, og kan føre til krig på kort sigt. Og det skabes udelukkende af briterne, og intet andet. Vi må ødelægge det britiske imperiesystem. USA's borgere må komme sammen imod dette britiske kup. Intet intelligent menneske vil acceptere det, briterne er ude på; de eneste mennesker i USA, der vil støtte briterne, sagde LaRouche, er hjernedøde mennesker, der er forrædere over for USA.

Vi må slå meget hårdt ned på dette for at standse det britiske kup, der vil overtage Trump-administrationen, og det hermed forbundne fremstød for krig. Schiller Instituttets forestående todages konference [i USA] den 13.-14. april, »Amerikansk-kinesisk samarbejde om Bælt & Vej-initiativet og overensstemmelse mellem kinesisk og vestlig filosofi«, vil fremlægge det politiske alternativ, der kan ødelægge Det britiske Imperium, permanent.

Trump og Xi roser topmøde; nævner ikke Syrien

7. april, 2017 – Selv om præsident Trumps illegale og tåbelige angreb mod Syrien bogstavelig talt fandt sted imellem de to aftaler, der var planlagt for hans møder med præsident Xi Jinping, så nævnte deres fælles erklæringer ved topmødets afslutning ikke hændelsen, men roste resultaterne af mødet og lovede, at der ville komme stærke relationer og nye udviklinger mellem USA og Kina.

Trump sagde, de to teams have gjort »enorme fremskridt i vore relationer« og at »vi fortsat vil gøre mange yderligere fremskridt«. Han kaldte den personlige relation, der var etableret, for »fremragende«, og at han så frem til at »mødes mange gange i fremtiden«, alt imens »mange potentielt vanskelige problemer vil forsvinde«.

Xi sagde, iflg. *Xinhua*, at der er »tusinder af grunde til at få de kinesisk-amerikanske relationer til at fungere, og ingen grund til at bryde dem«. Xi inviterede Trump på et statsbesøg i Kina, og Trump accepterede og sagde, han håbede, han »snarest« kunne gennemføre besøget.

Xi beskrev fire nyligt etablerede »mekanismer på højt niveau for dialog og samarbejde mellem Kina og USA« inden for områderne diplomati og sikkerhed, økonomi, retshåndhævelse og cyber-sikkerhed, såvel som sociale udvekslinger og mellemfolkelige udvekslinger.

Alt imens der ikke blev underskrevet nogen specifikke projekter under møderne mellem regeringsfolk fra begge sider, så opfordrede Xi til etablering af »en prioritetsliste for samarbejde, til snarlig gennemførelse, fremme af forhandlinger

om den bilaterale investeringstraktat, og for at udforske det realistiske, praktiske samarbejde omkring infrastrukturbyggeri og energi, blandt andre område«.

Uden kommentarer sagde Xi, at de to ledere »informerede hinanden om deres nuværende prioriteter på den hjemlige og diplomatiske dagsorden, og udvekslede synspunkter om regionale, 'varme' spørgsmål«.

USA's præsident Trump og Kinas præsident Xi under topmødet i Mar-a-Lago.

Xi Jinping talte om Bælt & Vej i Florida under mødet med Donald Trump; gør ophold i Alaska på vejen hjem

8. april, 2017 – Præsident Xi Jinping sagde i går på Mar-a-Lago, Florida, til præsident Trump, »Kina byder den amerikanske side velkommen til at deltage i et samarbejde inden for rammerne af Bælt & Vej-initiativet«, iflg. en opdatering i *Xinhua*, rapporteret i mange asiatiske aviser, men som knap nok bemærkes i de amerikanske medier. Der var ikke flere detaljer.

Med en konkret opfølgning enedes de to ledere i en »100 dages« undersøgelse af måder til forbedring af handelen, til gensidig fordel.

Handelspotentialiet blev levende vist gennem et ophold, som Xi og hans hustru gjorde i Alaska, en route tilbage til Kina. De blev varmt modtaget af fr. Bill Walker, hvis unge barnebarn gav blomster til madame Peng.

Guvernøren talte om, hvordan Alaska kan give Kina flydende naturgas »til en hel generation«, iflg. lokale medier. Alaska har også rige kulforekomster på Western Slope. Kina er Alaskas største eksportmarked, med fisk som den største råvare.

Alaskas kommissær for Handelsministeriet Chris Hladick var overstrømmende over besøget og udsigterne. »Jeg mener, dette er en særdeles værdifuld lejlighed til at mødes ansigt til ansigt med vores største handelspartner.« Dette er »en chance, der kun kommer én gang i livet«.

Xi og Walker foretog en sightseeingtur i bil. De stoppede op ved Beluga Point, et udsigtspunkt langs hovedvejen med en fantastisk panoramaudsigt over gletsjere og bjerge.

Foto: Den kinesiske præsident Xi Jinpings fly landede i Anchorage, Alaska, fredag, på vejen tilbage til Kina fra sit topmøde med USA's præsident Donald Trump.

**Russisk Forsvarsministerium:
USA har ikke leveret bevis
for kemiske våben
på den syriske flyvebase, som**

det bombede

8. april, 2017 – Der er ingen beviser for, at det syriske militær har oplagret kemiske våben på Shairat-flyvebasen, som USA ramte med et missilangreb den 6. april, og USA's Udenrigs- og Forsvarsministerium er heller ikke fremkommet med nogen beviser, sagde talsmand for det Russiske Forsvarsministerium, generalmajor Igor Konashenkov, i dag, rapporterede Sputnik. »24 timer efter de amerikanske flådekrigsskibe lancerede et massivt angreb med krydsermissiler mod Shairat [flyvebase i Syrien], har hverken Pentagon eller USA's Udenrigsministerium fremlagt beviser for tilstedeværelsen af kemiske våben dér«, sagde han.

Konashenkov påpegede, at dusinvis af medierepræsentanter, lokal administration, brandfolk og militært personel også har besøgt basen siden angrebet, og de har ikke fundet nogen beviser på kemiske våben. Desuden er der ingen, der bærer gasmasker eller andet beskyttelsesudstyr, hvilket ville have været en nødvendighed som følge af den gifttrussel, som ville være blevet skabt af missilangrebet, hvis sådanne våben havde været til stede.

»Et spørgsmål rejser sig: Hvad er igen blevet demonstreret for den amerikanske præsident som angiveligt bevis for den angivelige besiddelse af kemiske våben i en stat, Washington ikke kan lide, og hvem gjorde det [præsenterede 'beviset']?« spurgte Konashenkov. »Den eneste måde, hvorpå man kan få objektivt bevis for den angivelige besiddelse af kemiske våben på Shairat, og demonstrere det for verden, er således at sende en kommission af eksperter derhen«, sagde han. Han bemærkede, at »tegnene, der efterlades fra en kamp med giftige substanser, kan ikke skjules, selv måneder og år efter, at de var blevet oplagret [på et bestemt sted].

Foto: USA affyrer krydsermissiler mod den syriske flyvebase.

Yemen-demonstration i Berlin med deltagelse af Schiller Instituttet

3. april, 2017 – De yemenitiske samfund i Tyskland sluttede sig sammen om en stærk demonstration imod den nu to år gamle krig mod Yemen, udført af den saudiskanførte koalition, der i realiteten er kontrolleret af den angloamerikanske fraktion for regimeskifte. Demonstrationen bar en kiste for FN fra Potsdamer Platz til den meget symbolske Brandenburger Tor. »FN's samvittighed«, stod der at læse på kisten, som signalerede den moralske bankerot hos denne institution og det vestligt kontrollerede »verdenssamfund«, som har været tavse omkring denne krig for folkemord, der har skabt verdens værste hungernødskrise.

✘ Demonstrationen med 500 mennesker var den største af de diverse internationale demonstrationer i solidaritet med demonstrationen i Sana'a, der talte over en million mennesker, på toårsdagen for det saudiske angreb, den 26. marts, 2015.

Blandt de mange talere ved Brandenburger Tor talte repræsentanter for Schiller Instituttet, Elke Fimmen (Tyskland) og Ulf Sandmark (Sverige), først. Fimmen sagde, at den humanitære katastrofe i Yemen omgående må stoppe. De illegale bombninger, udført af saudierne med støtte fra USA, må stoppe. Fimmen sagde foran den enorme Brandenburger Tor, at »et overlagt humanitært og kulturelt folkemord finder sted, iflg. Nürnberg-statutterne og FN«. Der må ikke længere være

støtte til saudierne, ikke flere våben og ingen udveksling af efterretninger; i stedet må Tyskland afsløre Saudi-Arabiens rolle i international terrorisme, som det så fremtrædende blev dokumenteret af USA's Kongres i tilfældet med 11. september, fortsatte Fimmen. Trump-administrationen må vende sig bort fra Obamas krigskurs og i stedet arbejde sammen med de virkelig vigtige nationer, inklusive Rusland og Kina, om en diplomatisk løsning. »Vi må have en international koalition for at afslutte geopolitik og hjælpe Yemen med genopbygning og udvikling. Tyskland må støtte den fredelige løsning på krigen mod Yemen og bidrage til Yemens fremtid«, sluttede Fimmen.

✘ Ulf Sandmark, der deltog i en delegation fra Yemen Solidaritetsgruppen fra Sverige, adresserede den enorme, amerikanske ambassadebygning ved siden af Brandenburger Tor, med et budskab til præsident Trump: Stop bombningen af Yemen! »Det, du foreløbig har gjort i Yemen under dine to første måneder i Det Hvide Hus, er de samme krigsforbrydelser og massakrer som din forgænger Barack Obama. Du lovede at komme ud af hans evindelige krige. Hvis du fortsætter, hr. Trump«, anklagede Sandmark, »er du et falsum, lige som alt det andet, du har kaldt falsk. Dit problem i Yemen er, ligesom det var Obamas, at du udkæmper krigen sammen med briterne og deres maharajaer, saudierne.« Sandmark afviste enhver britisk rolle som fredsmægler og understregede, at den britiske plan for Yemen, som altid, er del og hersk.

Sandmark pegede på FN-kisten i demonstrationens midte foran Brandenburger Tor og sagde, at »FN er f-d op som fredsforhandler, fordi det er briterne, der fører pennen for Yemen-resolutionerne i FN's Sikkerhedsråd. Der er én eneste lektie, der kan læres af alle nylige fredsforhandlinger i Eurasien, og det er at holde England udenfor«, sagde Sandmark og nævnte eksemplerne og succeserne for Normandiet Fire-gruppen for Ukraine, Astana-fredsprocessen for Syrien, Shanghai Samarbejdsorganisationen for sikkerhed i Centralasien. Han opfordrede dernæst hr. Trump til, under sine

forestående møder med præsidenterne Xi og Putin, »ikke at glemme, at Yemen har brug for fred omgående«.

Verden kan ikke længere vende hovedet bort fra saudiernes skammelige Yemenkrig

3. april, 2017 – *Deutsche Welles* korrespondent Matthias von Hein, der før har dækket Yemenkrigen, havde i forgangne weekend en hårdtslående fordømmelse uden fortilfælde af den kendsgerning, at »det rigeste land i den arabiske verden bomber det fattigste land tilbage til stenalderen – en situation, der har fundet sted i nu to år. Og vestlige lande er villige hjælpere. USA hjælper med at fylde benzin på kampfly i luften for den saudiskledede koalition. I modsat fald ville de ikke kunne nå frem til deres mål i Yemen. Storbritannien og USA sælger våben, inklusive internationalt forbudte klyngebomber. Siden starten af angrebene, har de leveret for henved \$5 mia. (€4,7 mia.) våben til saudierne.«

»Den kendsgerning, at bomberne alt for ofte kræver civile liv, synes ikke at bekymre de militære partnere. Tværtimod: USA har nu bebudet planer om at styrke sit samarbejde med Saudi-Arabien i Yemen-konflikten. Det angivelige formål skulle være undertrykkelse af Irans indflydelse i Yemen. Men Teherans indflydelse på houthi-oprørerne ikke nær så stor, som Saudi-Arabien vil have os til at tro. Houthierne i Yemen kan ikke sammenlignes med Hezbollah i Libanon; de er der ikke for at gå Teherans ærinder. Hvis dette havde været tilfældet, ville de have respekteret Teherans advarsel om at holde sig ude af hovedstaden, Sana'a, i stedet for at gå ind og overtage

byen.«

»Houthi-oprørerne får ikke meget andet end retorisk støtte fra Iran. Og selv om der mangler alt andet i Yemen, så synes der ikke at være mangel på våben. Houthierne var i stand til at hjælpe sig selv til forsyninger i hærens depoter, baseret på deres alliance med tidligere præsident Ali Abdullah Saleh. Han regerede landet i to årtier, har fortsat gode forbindelser og har mange venner i militæret, der har tilsluttet sig houthi-saleh-oprøret. Houthierne har ikke brug for våbenleverancer fra Iran. Sådanne er heller ikke mulige: havnene er lukket af den saudiske koalition. Dette er ligeledes en af årsagerne til, at, iflg. informationer fra FN, der er henved 7 millioner yemenitter, der ikke ved, hvor deres næste måltid skal komme fra. En halv million børn lider af alvorlig underernæring. Mere end to tredjedele af befolkningen er afhængig af fødevarehjælp. Disse mennesker bliver med overlæg sultet ihjel.

Den aktuelle militære optrapning vil ikke føre til et vendepunkt i krigen, og slet ikke føre til fred. De sidste to års erfaring har vist, at, bortset fra våbenindustrien, så er de eneste grupper, der profiterer fra kaosset i landet, al-Qaeda og den såkaldte 'Islamisk Stat'. Atter engang synes vestlig politik at fremdyrke terrorister snarere end at fjerne dem.

Det, landet behøver, er en national forsoningskonference – uden forudgående betingelser, og uden udenlandsk indblanding. Og det, regionen behøver, er en sikkerhedsstruktur, der imødekommer både Saudi-Arabiens og Irans behov. Det kunne til en vis grad lette saudiarabiske politikeres paranoia – der grænser til besættelse – mht. Irans angiveligt voksende indflydelse i regionen.«

Foto: Yemenitiske børn venter på at få vand.